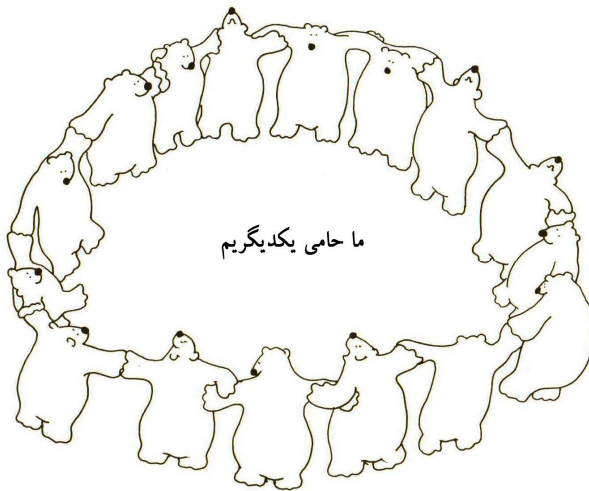


نظریه

علم و غریزه به ما می‌گویند که تماس جسمی و لمس کردن، روشی مناسب برای روح و احساس بخشیدن به زندگی است؛ و در آغوش گرفتن یکی از مهم‌ترین گونه‌های لمس کردن است. با در آغوش کشیدن رابطه‌ای عمیق میان انسان‌ها شکل می‌گیرد و روح زندگی در کالبد دو طرف دمیده می‌شود. در هر سن و سالی که باشیم روحمان تشنه‌ی نوازش است و زبان آغوش می‌تواند روحمان را سیراب کند.



در آغوش گرفتن حلقه‌ی صمیمیت، یکرنگی و همدردی ایجاد می‌کند، باعث بالندگی و شفا می‌شود و به ما دلگرمی می‌دهد.

منطق

در دنیایی که زبان‌های مردم با هم فرق دارد، فقط زبان لمس کردن و در آغوش کشیدن محدودیتی نمی‌شناسد. ما در عصر منطق و تکنولوژی زندگی می‌کنیم و از این‌رو با احساساتمان بیگانه شده‌ایم. وقتی یکدیگر را با همدلی در آغوش بکشیم احساساتمان زنده می‌شوند و مهر تأییدی بر آن‌ها می‌زنیم.



وقتی تکنولوژی به دور ما حصار می‌کشد و ما را از هم دور می‌کند

در آغوش کشیدن این حصار را می‌شکند

کاربرد

با در آغوش کشیدن به آنچه می‌گوییم تأکید بیشتری

می‌ورزیم:

وقتی بلند می‌گوییم: «اگر کمکی از من ساخته است به من

بگو.» با در آغوش کشیدن تأکید می‌کنیم: این را از ته قلبم

می‌گویم!

وقتی بلند بگوییم: «دوستت دارم.» با در آغوش کشیدن

تأکید می‌کنیم: واقعاً برایم مهم هستی. در واقع، تو را عاشقانه

و از صمیم قلب دوست دارم.

با در آغوش کشیدن بر گفته‌تان تأکید ورزید!

زبان آغوش / ۲۱

در مواقعی که به زبان آوردن کلمات، سخت و دشوار است
با در آغوش کشیدن سخن بگویید.

گاهی با این که واژگان مناسب را بلد هستیم، اما به زبان
آوردن آن‌ها برای مان واقعاً سخت است. این مطلب، به‌ویژه
زمانی بیشتر صدق می‌کند که فردی خجالتی باشیم یا به
شدت تحت تأثیر احساساتمان قرار گرفته باشیم. در این مواقع
می‌توانیم از زبان آغوش مدد بگیریم.

در آغوش کشیدن می‌تواند این پیام‌ها را منتقل کند:

من همچون کوهی کنارت هستم.

حقیقتاً می‌دانم چه احساسی داری.

لطفاً در شادی من شریک باش.

مرا در غم خودت شریک بدان.

گاهی حتی بر زبان آوردن کلمات ساده‌ای چون سلام و
خداحافظ دشوار است.